

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot Eisleben

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Hoe dat den arbeyt vande vvterlijcke dinghen oock den Heere
aenghenaem is. Dat LXIX. Capittel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

Hoe dat den arbeyt vande vvterlijcke dinghen
oock den Heere aenghenaem is,

DAT LXIX. CAPITTEL.

ALs de ghemeynte seer beswaert was op een
iaer met een schult/soo heeft dese ernstelijck
met deuotien vanden Heere versocht dat hy de
besozgers vant Clooster soude verhoorden/
soo datse die schult souden mogen beralen. De
Heer heeft haer liefelijck seest bewijsende ghe-
antwoort: Ende wat soude ick daer dooz ghe-
winnen/waert dat ickse hilpe? Ende sp: datse
nanaels en vooztaē met meerder neersticheyt
ende deuotelijcker hen souden mogen oeffenen
in gheestelijcke dinghen. Ende daer op de Hee-
re: wat profijt sal my daer dooz comen als ick
v goet niet van doen en hebbe / ende dattet my
alleens is oft ghy v becommert met geestelije-
ke dinghen / oft dat ghy arbeidt in wtterlijck
werck/als de meyninghe alleenlijck met eenen
byen wille tot my ghestiert wordt? Want
waert indien dat ick alleenlijc mijn genoechte
hadde in gheestelijcke oeffeninghe / soo soude ic
de menschelijcke nature wederom na den val
opgherecht hebben / soo datse noch eten noch
cleeren van doen en souden gehabt hebben oft
andere dinghen / waer vooz het menschelijck
bernuft arbeyt om die te betrygen / als dien-
stich tot behoeffelijckheyt des leuens. Maer
ghelijck eenen Iepset ghenoechte heeft te heb-
ben in syn palless / niet alleenlijck teere ende
bercieerde maeghden: maer oock schickt Bzin-
ten/Herroghen/Capiteynē/ende trijchlieden/
ende andere dienaers tot allen wercken/die hy
heeft

Den vve-
erlijcken
arbeyt is
Godt ooc
aengenaē

Hoe dat
den tegen
spoet de
vvercken
verciert.

heest in sijn palley's bereydt / om te dienen tot
verscheyden handelinghen : soo ic oock en heb-
be mijn ghenoechte niet alleen inde binnenste
wellusten des bespieghelinghs : maer oock in
verscheyden oeffeninge van profijtelijcke han-
delinghe / die gheschieden ter oorzaken mynder
eeren ende liefde / worde ick ghelockt / om te bli-
uen ende wellustelijck te banquetteren met de
kinderen der menschen : want daer dooz soo
worden sy meer gheoeffent inde liefde / verdul-
dicheyt / ootmoedicheyt / ende andere deughde.
Daer na heeft se gesien dien / op den welckē den
meesten last viel sittende vooz den Heere / als
steunends op sijn sincker zyde / die diewils met
onghemack hem opzechtende met sijn sincker
handt (daer hy op steunde) ten Heere waerts /
hem offerde eenen gouwen penninck / die ver-
ciert was met een costelijck gesteente. Ende de
Heere seyde tot haer: Siet waert dat ick hem
de swaricheyt daer ghy vooz bidt asname / soo
soude ick moeten derven dien costelijcken steen
die my behaeght in die penninghen / ende hy
soude oock daer dooz berooft worden van sijn
bergeldinge: want hy soude my dan maer met
de rechter handt eenen goutren penninc offre-
ren sonder ghestente. Want sulcken een offert
als eenen slechten penninck / die sonder tegen-
spoet / ende nochtans na den wille Godts alle
sijn wercken stiert na Godt. Maer die in alle
sijn wercken wordt ghepraemt met beswarin-
ghe / ende nochtans met den wille Godts ooc
een comt / die offert Godt eenen gouwen pen-
ninck met een costelijck ghestente. Maer als
sy niet en liet noch ernstelijcker den Heere te
biddē / dat hy die besorgers des Cloosters sou-
de ontlasten / als bozen / soo heeft de Heere ghe-
antwoort:

antwoorde: waerom duncket v hert dat pemāt
 om in jnen wille ghepraemt wordt? daer ick
 nochtans alleen ben dien waerachtigē bziēnt/
 by den welcken de ghetrouwicheydt nimmer
 meer en berouwert. Want als de mensche nu
 verlaten van alle menschelijcke hulpe ende
 vertroostinghe / ten wtersten gaet / is dat pe-
 mandt dien ghedachtigh wort van eenighe ge-
 trouwicheydt die hy hem betwesen heeft / dat
 doet hy dan met bitterheyt: maer ick den eeni-
 ghen waerachtighen bziēnt come in dien be-
 angsten noot tot de verlaten siele / met de
 groepende blomnicheydt van alle de goede
 wercken/waer mede de mensche opt hem heeft
 ghedoeffent in dit leuen / t'zy met woorden / oft
 met wercken: de welke als roosen ende lesien
 bloeyen in mijn cleederen/ende dooz de leuent-
 makende groenicheydt van mijn Goddelijcke
 reghenwoordicheydt / wordt de siele wederont
 groen / tot hope vant ewigh leuen: tot hec
 welke sy weet dat se geroepen wordt/ om booz
 elck goet werck geloont te worden. Ende daer
 dooz ontfanckt die siele met ghenoechte een be-
 quaemheyt / waer dooz sy ontbonden zijnde
 handen vlesseche / mach oock ontfanghen de
 ewighe salicheyt / op datse haer verblijdende
 onde wtbersteude in lof mach seggen dat Gen.
 27. vers. 27. Siet den reuck van mijnen bemin-
 den is ghelijck den reuc van eenen vollen acker.
 Want ghelijckerwijs het lichaem bestaet van
 verscheyden litinaten / soo bestaet de siele van
 verscheyden gheneychlijckheden / te weten/
 byese/droefheyt/blijschap/liefde/hope/ haet
 ende schaemte/ete. In welke elck besonder so
 veel de mensche hem sal ghedoeffent hebben tot
 mijnen lof/ soo veel ghenoechten sal hy vinden

Hoe dat
 de Heere
 den Godt
 vruchtigē
 inde ure
 des doots
 vertroost

Den loon
 vant ver-
 sterven
 der ghe-
 neycklijc
 heden.

Den loon
des ar-
beyts, dei
litmaten.

In my bande onweerdeerlycke ende onwtspre-
kelycke genoeghte ende ruste : ende soo bereydt
zynde wordt hy bequaem tot de eewighe salig-
heyt. Want inde toecomende verrijfeninge / als
het sterffelijck lichaem sal aenghedaeen hebben
de onbederffelyckheyt / soo sal elck litmaet des
menschen ontfanghen besonderen loon der
berdienste / booz elcken arbeyt ende oeffeninge
die op myns naems wille / en d'oplicht mijn
der liefden sullen ghedaen zyn : maer de siele
sal ongelijck meerder wtneementheyt des edel-
hepts ontfangen / booz elck oeffeninghe bande
heylighe geneychlijckheden / waer door sy ont-
ter oorzake van myn liefde is betweeght ghe-
worden oft gebroken geweest / oft oock aen het
lichaem heeft cracht ghegeuen. Hier na wederom
om medelyden hebbende met den ghetrouwen
besorger van haer Clooster. Als sy den Heere
bat dat hy hem synen swaren arbeyt / die hy
dickwils inde saken bande vergaderinge leet /
soude goedertierentlijcken loonen / de Heere
heeft gheantwoort: Syn lichaem dat soo dick-
wils om mynen wille met arbeyt beswaert
wordt / is my als een schat-camer / inde welke
ick selcke soo veel dragmen siluers legghe / als
hy reysen eenigh litmaet beroert / om te booz-
deren eenighe nootsakelijckheyt booz de ghene
die hem bevolen zyn. Ende sijn herte is my als
een kiste / inde welke ick my verheuge dat ick
daer in gheleydt hebbe soo veel gouden drag-
men / als hy gepoort is gheweest door ghepeylen
om de ondersaten te verlien tot mynen lof.
Daer na dese antwoort heeftse met verwon-
deringe gheseyt tot den Heere: My dunckt dat
dien man soo volmaecht niet en is / dat hy alle
sijn werken aenbancet puerlijck tot uwen lof /
maer

maer ick ghelouue dat hy oock ſomtijlen dooz
andere oorzaken beweeght wordt / als is het
tijtelijck ghewin / ende by verbolgh het licha-
melijck ghemack. Ende hoe cont ghy dan / o
Godt die zijt de onbermengde ſoeticheydt ſulc-
ke welluſticheden hebben / ghelijck ghy ſegt / in
ſijn herte ende lichaem: Waer op de Heere ſeer
meewerdelijck gheantwoort heeft: Quermits
dat ſynen wille ſoo gheboeght is met mijnen
Goddelycken wille / dat ic altyt ben de opper-
ſte oorſake van alle ſijn wercken / daerom iſt
dat hy in alle ſijn ghepeyſen / woorden / ende
wercken een onweerdeerlycke bruchte gewint.
Des niet teghenſtaende / waert dat hy hem
noch beneerſtichde op puerder ende deuoter
meyninghe / elck van ſijn wercken te beſtieren /
ſoo ſoude hy alle ſijn werckinghen ende han-
delinghen ſoo veel te edelder maken / als het
gout edelder is dan het ſiluer. Item waert dat
hy elck van ſijn ghepeyſen ende ſozghen oock
beneerſtichde / om met puerder ende deuoter
meyninghe tot my te ſtieren / ſoo ſoudense oock
ſoo veel edelheyt daer dooz ghetwinnen / als het
beſte gheproeft ende glimmende gout beter iſt
als het berlegen / ende dat ſonder luſter is.

Vande verdienſten des kijaſamheysts.

DAT LXVI. CAPITTEL.

HET is gheſchiet op eenen tijdt dat een ſe-
kere perſoone in eenen arbeyt onberſien-
lijck ghequetſt werdt / ende met groote
weedom ghepynicht / met de welcke als defe
medelyden hebbeude / den Heere vooz haer bat /
dat hy niet toe en ſoude laten / dat een litmaet